

De NVSO Rommelpot

'De Rommelpot is een oud Nederlands muziekinstrument gemaakt van een aardewerk pot bespannen met een varkensblaas waarin een stok gestoken wordt.'

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR STRAATSBURG EN OMSTREKEN
ASSOCIATION NÉERLANDAISE DE STRASBOURG ET SES ENVIRONS

Koningsdag zondag 27 april

VOR DE EERSTE KEER stond ons jaarlijkse feest in het teken van een Koning, Willem Alexander. Dat was weer voor het eerst sinds 135 jaar!

En, de Koning doet het goed... ruim 85% van het Nederlandse volk is zeer tevreden met zijn optreden en dat van zijn ega Maxima. We sluiten ons er graag bij aan. En hadden dan ook een extra goede reden om goed geluimd onze klassieker mee te maken. Het was er weer allemaal: de versnaperingen, inclusief natuurlijk de traditionele haring en drankjes voor jong en oud, het sjoelen, de kinderspelletjes, het oplaten van de ballonnen en vooral ook het weer ontmoeten en bijpraten.

Ook werd de winnaar van de ballonnenwedstrijd van vorig jaar bekend gemaakt. De ballon van Benjamin Klarenbeek is vorig jaar het verst in Duitsland gekomen: 480 kilometer tot in het Duitse Bad Lauchstädt !!. We zullen zien of deze afstand volgend jaar weer gehaald wordt, of zelfs wordt overschreden!

Het tijdstip van het feest dit jaar viel wat minder gelukkig, midden in de Paasvakantie, waardoor de opkomst begrijpelijker wijs wat lager was maar dat komt volgende jaren weer helemaal goed.

In elk geval zat de stemming er weer in als vanouds.

HET BESTUUR van de Nederlandse Vereniging en de redactie van de Rommelpot wenst een ieder een mooie zomer, prettige vakantie, aangename mijmeringen, veel rust maar ook veel activiteiten al naar een ieder in gedachten heeft.

De volgende Rommelpot verschijnt eind augustus met daarin ook een overzicht van wat we in de daarna komende maanden weer gaan organiseren.

AGENDA

- Vrijdag 27 juni: zomercocktail bij P. & H. de Jonge [Zie verder op blz.10]
- van 4 t/m 12 juli: tip voor een uitje in Wissembourg met Ex Nihilo [Zie verder op blz.12]

Verder treft u in dit nummer onder meer aan:

- 27 maart 2014, Dada en Futurisme (blz. 2)
- Weg met Bas-Rhin en Haut-Rhin? (blz. 2)
- Personalialia: overlijden van Hugo Herz (blz. 2)
- 4 en 5 april, met Toine Heijmans (blz. 3)
- Hoge VN-functie voor M. Buquichio-de Boer (blz. 4)
- Het lichten van de Koersk et het einde van een Roemeense sleepboot (blz. 4 & 5)
- De invloed van de Stijl (blz. 6)
- Mondriaan in de keuken (blz. 7)
- Fietstocht Straatsburg - Ulm retour (blz. 8)
- Straatsburger stadstoer met Anke Vrijs (blz. 9)
- Evenementen tijdvak 1870 - 1930 (blz. 10)
- Het Europese volkslied (blz. 10)
- 27 juni 2014: zomercocktail bij P. & H. de Jonge (blz. 10)
- WK voetbal (blz. 11)
- Gezegden, citaten (blz. 11)
- Gedicht kathedraal (blz. 11)
- Brant herrijst (blz. 11)
- Tip voor een uitje in Wissembourg (blz. 11)
- Colofon (blz. 12)

Donderdag 27 maart 2014, Auditorium MAMCS Dada en Futurisme!!

HIER EEN IMPRESSIE van een door dada en futurisme geïnspireerd concert van het al sinds 1993 bestaande vierkoppige gezelschap voor contemporaine muziek Ictus, met passende films van René Clair (een mengeling van poëzie en fantasie), Marcel Duchamp (optische effecten met woordspelingen) en van Hans Richter, één van de belangrijkste avant-garde filmers.

In een goed gevuld Auditorium verraste Ictus de aanwezigen met een scala van dadaïstische gedichten, expressies, muziek, gelardeerd met prachtige passende oude, bijzonder knap gemaakte filmpjes.

De kubistisch vormgegeven muziekinstrumenten waren vooral bedoeld om elementaire geluiden voort te brengen.. straatrumoer, machines, snelle auto's, vliegtuigen. Zij zijn een remake van de in 1913 door de Italiaanse futuristische componist Luigi Russolo ontworpen instrumenten.

Onder de gedichten vielen op de klassieke Ursonate van Kurt Schwitters... het 'rakete bé bé, rakete bé bé' bleef nog lang in het hoofd naklinken. Maar de tot totale maatschappelijke verandering oproepende teksten van de Italiaanse dichter Marinetti (grondlegger van het futurisme) mochten er ook zijn.

De muziek, meer geluidsexpressies, riepen prettige emoties op bij het publiek en werden met bijval begroet.

De filmpjes vielen op door het mooie kleurengebruik, de wentelende vormen en de vragen oproepende, tot nadenken stemmende teksten. Een filmpje van René Clair heeft indertijd nog een schandaal gegeven bij de eerste vertoning in Parijs.. je vraagt je nu af waarom. Toen waarschijnlijk omdat dada en daarmee verwante stromingen dermate vervreemdend werkten dat deze gevoelens van onzekerheid opriepen bij het publiek.

Dat alles speelde zich af in een kleine anderhalf uur voor een uitermate geboeid gehoor. Hopelijk volgen er nog vele van dergelijke activiteiten en initiatieven van het MAMCS.

Departementen Bas-Rhin en Haut-Rhin weg?

WAT NU ? De departementen Bas Rhin en Haut Rhin verdwijnen ?

In het vorige Rommelpotnummer berichtten we over de lange geschiedenis van de splitsing van de Elzas in twee departementen. En over de bij referendum ruim een jaar geleden uitgesproken wens om dat ook maar zo te houden.

Welnu, daar blijkt de regering zich nu weinig gelegen aan te laten liggen.

De Elzas, met een kleine twee miljoen inwoners wordt vanuit Parijs als een te kleine bestuursseenheid gezien en de verdeling in twee departementen al helemaal.

In de Elzas zouden volgens de centrale plannen de departementen moeten verdwijnen om op te gaan in een regio met daarin ook Lotharingen en Belfort.

In de Elzas gaan nu stemmen op om, als compromis, de hele Elzas als één bestuursregio in te richten.

Het referendum en de lange geschiedenis van de indertijdse splitsing in 'Hoog' en 'Laag' lijken te vervagen. Maar, het samengaan met Lotharingen, wat op centraal niveau wordt voorgesteld als een vrij natuurlijk gebeuren is ook nog geen gelopen race. Er klinken mogelijk nog wel geluiden die er aan herinneren dat er eens een graaf van Lotharingen was die bloedig heeft huisgehouden in de Elzas, wat bestuurlijk samengaan nog steeds zou bemoeilijken.

In elk geval, er zit beweging in het Franse bestuurspatroon. Er bestaat zelfs het gevaar van doorschieten naar de andere kant, waardoor het draagvlak voor wijzigingen kleiner kan worden.

Maar het lijkt er op dat de oude wet weer geldt: onder druk wordt alles vloeibaar.

Gerard de Boer

Personalia: overlijden van Hugo Herz

Op 16 maart jl. is op 88 jarige leeftijd overleden Hugo Herz, 'architecte des Bâtiments de France'. De heer Herz was met zijn vrouw Hanny vanaf de oprichting lid van onze Vereniging. Zij hebben jarenlang met veel enthousiasme deelgenomen aan allerlei activiteiten. Hij heeft ook rondleidingen verzorgd door historisch Colmar voor onze leden. En beiden hebben hun huis opengesteld voor een ontvangst, zoals bij een indertijd gehouden autorallye door de Elzas. De heer Herz was eveneens aangesloten bij onze zustervereniging, de Association Theo van Doesburg, waar hij, vanaf de oprichting, in de negentiger jaren ook nog enkele jaren een bestuursfunctie heeft vervuld. We wensen zijn vrouw Hanny, verdere familieleden en naaste vrienden sterkte bij het verwerken van het verlies.

4 en 5 april : Ontmoeting/debat met Toine Heijmans, Volkskrantredacteur en schrijver

OP VRIJDAGAVOND 4 EN ZATERDAGOGHTEND 5 APRIL werden door een geboeid publiek mooie literaire persoonlijke momenten beleefd met Toine Heijmans, de winnaar van de Prix Medicis 2013 voor zijn debuutroman 'Op Zee'/'Sur Mer'. Beide keren in een intiem gezellige kleinere boekhandel in Straatsburg.

'Op Zee' gaat over een vader die met dochter een zeezeilreis maakt waarbij aan het eind alles toch weer een slagje anders is dan gedacht.

Zijn inspiratie haalde ie uit een ervaring van een tocht met zijn dochter door de Marokkaanse woestijn maar dat kwam emotioneel te dichtbij om daarover te schrijven. Daarom koos hij voor een andere situering, een tocht op zee.

Het boek is/ wordt inmiddels ook vertaald in onder meer het Deens, Duits, Egyptisch, Hongaars en Turks. De Engels/Amerikaanse markt lijkt ook logisch maar daar is het om allerlei redenen moeilijker binnen komen.

Contact met lezers en hun visie op het boek zijn waardevol voor hem. Het is telkens weer interessant te merken hoe verschillend het boek wordt geïnterpreteerd. Vaak leggen lezers er een betekenis in die gerelateerd is aan ervaringen uit hun eigen leven.

Inmiddels is van hem ook een tweede roman uit, 'Pristina', een politieke roman over de wereld van asielzoekers en de omgang hiermee door de administratie.

Beide boeken zijn geschreven in krachtige inhoudsvolle korte zinnen met beide keren een interessante 'twist' in het verhaal.

Heijmans is al twintig jaar een gedoteerd journalist van de Volkskrant en heeft eerder al verschillende non fictie boeken geschreven, onder meer over de Europese Unie en, persoonlijker, over zijn woonomgeving, de nieuwe wijk IJburg in Amsterdam.

Hij stelde dat journalistiek en zijn literaire activiteiten twee aparte werelden zijn maar dat beiden hem even lief zijn.

Als journalist werk je in een drukke omgeving. Het literaire werk ontstaat in volledige afzondering.

De journalistiek, de krantenwereld, maakt moeilijke tijden mee... zo is bij de grote kranten het aantal journalisten de laatste tien jaar min of meer gehalveerd, ook door de invloed van internet. Onderzoeksjournalistiek is schaarser geworden want is duur en veel bronnen, van internet, blijken niet betrouwbaar. Hij voorzag ook dat de papieren krant binnen een aantal jaren zal verdwijnen, hoe spijtig dat voor een aantal onzer ook zal zijn. Maar de Nederlandse pers staat er altijd nog beter voor dan de Franse, nu op dit moment iconen als 'Libération' en 'Le Monde' met ondergang bedreigd worden. Een voorzichtige vergelijking tussen oplage-/verkoopcijfers van tussen Nederlandse en Franse titels indiceerde dat er in Nederland mogelijk ook wat meer gelezen wordt dan in Frankrijk.

De Nederlandse Vereniging, de Association Theo van Doesburg en het Departement Nederlands van de Universiteit van Straatsburg hebben het verre de l'amitié aangeboden bij beide gelegenheden.

Immers, met een kleine aanpassing van een aforisme van een oudere Nederlandse literator, Willem Kloos... literatuur is mooi, maar je moet er wel wat bij te drinken hebben.

Op een bijgevoegde foto ziet U Bente Braat, van onze zustervereniging 'Does' direct al geboeid verdiept in het boek.

Veel dank aan beide boekwinkels, aan Claudia Huisman, Joke Langerijs en aan natuurlijk Toine Heijmans voor het initiatief, de ambiance en de rijke verhalen.

En, wilt U nog eens leuk boekwinkelen, denk eens aan beide initiatiefnemers:

'Soif de lire', 11 rue Finckmatt en 'Usage du Monde', 52 route Oberhausbergen, Cronenbourg, beiden in Straatsburg.

Hoge VN-functie voor Maud Buquicchio-de Boer

ONS MEDELID Maud Buquicchio-de Boer, tot 2012 plv Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, is op 8 mei benoemd tot speciaal rapporteur van de Verenigde Naties inzake kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie.

De benoeming geldt voor 3 jaar en kan één keer worden verlengd.

We feliciteren Maud met haar benoeming in deze eervolle maar ook moeilijke taak en wensen haar alle successen en ook sterkte !

“Avec la convention de Lanzarote sur la protection des enfants contre l’exploitation sexuelle, nous souhaitons que les gouvernements s’engagent afin d’éliminer ce fléau. Avec la campagne UN sur CINQ, nous voulons que cela devienne la préoccupation de tous”, a déclaré Maud de Boer-Buquicchio, Secrétaire Générale adjointe du Conseil de l’Europe, le 9 février à l’occasion du séminaire organisé par le Congrès des pouvoirs locaux et régionaux. Elle a souligné les nombreux domaines qui relèvent, en tout ou partie, de la responsabilité des collectivités territoriales : jardins d’enfants, écoles, centres de loisirs, équipements sportifs, mais aussi centres de détention ou de rétention, sécurité des rues. Elle a appelé les élus territoriaux à utiliser leur proximité et leur capacité à communiquer directement avec leurs populations pour les sensibiliser et pour mener des actions sur le terrain.

Het lichten van de Koersk ...

OP 14 MEI heeft ons medelid Hans van der Werf, zelf ook afkomstig uit de **N e d e r l a n d s e** scheepswereld, een uiterst boeiend verhaal gehouden over de wederwaardigheden van een oude sleep- en een duwboot uit het bezit van het inmiddels niet meer actieve scheepsmuseum van Straatsburg ‘Naviscope’. Tevens konden we kijken naar een spannende film over de berging door een Nederlands bedrijf van de Russische atoomonderzeeër de Koersk die in 2000 in de Noordelijke IJszee is ontploft en ten onder gegaan. Hoe kwamen die twee onderwerpen samen ? Lees verder.. Hans is een aantal jaren bestuursvoorzitter geweest van ‘Naviscope’ en was ook met de afhandeling van het bezit (de bovengenoemde twee schepen) belast. De duwboot –ooit in Nederland gebouwd- was niet zo’n probleem, daarvan zijn er nog een paar meer. De sleepboot, de Pasteur, (ruim 30 meter lang overigens) is een ander verhaal. Dat schip is afkomstig uit de boedel van een in Wenen gevestigde rederij. Het aan het begin van de 20e eeuw het in Linz gebouwde schip moest na de Eerste Wereldoorlog als herstelbetaling aan Frankrijk worden overdragen. Zo kwam deze in handen van een Franse, daarvoor opgerichte, staatsrederij. Dat duurde tot het eind van de Koude oorlog. Toen is de boot naar Frankrijk, Straatsburg gekomen en heeft enkele tientallen jaren deel uitgemaakt van ‘Naviscope’. Maar Naviscope had noch geld, noch het vakmanschap dat voor zo’n schip nodig is en moest daarom van de langzaam wegwijnende sleepboot af. Eerst is door een Nederlandse expert een rapport opgesteld (door een financiële bijdrage van de Permanente Vertegenwoordiging van Nederland bij de Raad van Europa) waarin de restauratie-kosten werden geschat op 1.2 miljoen euro. In Frankrijk bestaat er geen belangstelling om een dergelijk bedrag uit te trekken voor zo’n schip, hoewel het wel op de Monumentenlijst was geplaatst.

Maar om het schip van de hand te kunnen doen moest het wel van die lijst worden gehaald. En dat bleek nog een heel gedoe Het is uiteindelijk aan de bemiddeling van mw Trautmann (oud Minister van cultuur ,oud burgemeester van Straatsburg en bestuursvoorzitter van de Port Autonome in Straatsburg) te danken dat de boot inderdaad van de lijst geschrapt is. Intussen kwam uit Nederland van de scheeps-liefhebberswereld wel een reactie en wel van één van de twee directeurs (broers van elkaar) van het bergingsbedrijf Mammoet. Broers die elkaar perfect aanvullen: de één is een technisch talent en de ander is even talentrijk op financieel-economisch gebied. De technische man toonde belangstelling. Hij is naar Straatsburg gekomen, heeft het schip zo eens beklopt en wilde het kopen (voor één euro) mits het schip naar Nederland kon varen. Ai, dat viel tegen: bij een inspectie op een werf bleek de scheepshuid een zeef na het weghalen van een baard van 20 jaar mossels en verdere aanhechtsels. De Mammoet man zag er verder dan ook weinig brood in. Maar de werf waar het schip op de helling lag is er in geslaagd om de huid ‘vaarklaar’ te laten dichten. Zodat het schip aan een Nederlandse scheepsmakelaar kon worden verkocht en het schip zonder problemen naar Nederland kon worden gebracht. Maar nu de Koersk.. de Mammoetdirecteur had een dvd van de indrukwekkende prestatie van zijn bedrijf meegenomen: het lichten van de Koersk. Het was ronduit fascinerend om te zien hoe dat is voorbereid en uiteindelijk geklaard. Het lichten van de Koersk, met nog ruim honderd omgekomen zeelieden aan boord, ruim 120 meter diep, in de modder stekend, was om allerlei redenen urgent.. er was veel kritiek op de aanvankelijke ondeskundige aanpak door de Russen en Poetin stond vlak voor nieuwe verkiezingen. Maar ook, van breed internationaal belang: er dreigde een ecologische ramp van ongekeerde omvang door de twee uiterst gevaarlijke nucleaire installaties aan boord. Mammoet

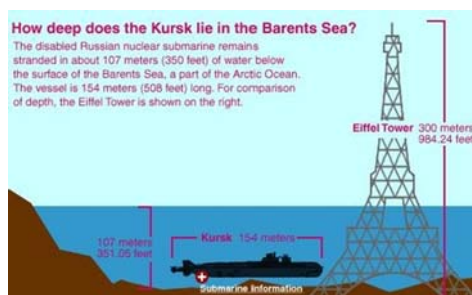
... en het einde van een honderd jaar oude Roemeense sleepboot

kwam bij de Russen in beeld toen allerlei andere maatschappijen te kennen hadden gegeven het werk uiteindelijk niet aan te kunnen. Mammoet heeft voor de operatie een unieke techniek ontworpen om het bergingsschip ondanks de ruwe zee met metershoge golven te kunnen stabiliseren boven de Koersk (zie foto). Na moeilijke, maar op een bepaald moment ook heel vlot verlopen onderhandelingen, gevoerd door de financieel economische helft van het duo kwam in april 2001 een contract tot stand. Ging om veel geld maar.. no cure no pay. Alleen, inmiddels was zoveel tijd verlopen dat het de vraag was of het lichten nog wel mogelijk zou zijn dat jaar want in het september intredende en een half jaar durende stormseizoen in de Noordelijke IJszee stond voor de deur. Maar de Mammoet mannen hebben, met de hulp van deskundigen van andere maatschappijen) de hele voorbereiding in een paar maanden rond gekregen, waar eigenlijk twee jaar voor staat! Ook bijvoorbeeld Smit Internationale had een grote inbreng met materieel en expertise. De directeuren deelden in die maand hun personeel doodleuk mee dat er deze zomer geen vakantie in 't zuiden inzat maar dat het de Noordelijke IJszee werd, een niet alledaagse switch..alle verloven ingetrokken dus !! Begin september ging de karavaan vanuit Nederland op weg. Duikers waren in die periode al weken bezig met de voorbereidingen ter plekke. Het was fascinerend om te zien hoe eerst de ontplofte kop (zie foto) werd afgezaagd, op 120 meter diepte (!). Die bevatte geen nucleair materiaal en daar waren ook geen stoffelijke overschotten aan boord. De kop is in de diepte opgeblazen. . Daarna werden door duikers 26 pluggen in de scheepshuid van de Koersk aangebracht. Met de daaraan bevestigde kabels moest de Koersk omhoog. En, God zij geloofd, op een moment dat het eigenlijk al te laat in het seizoen was om de voor het hijsen benodigde niet al te ruwe zee te verwachten werd het drie dagen rustig en kon de klus geklaard

worden. Met als beloning de verheffing van beide broers in de hoge Russische Orde van 'eeuwige vriendschap' en een ceremoniële ontvangst door President Poetin. Het tekent de broers dat zij de hen toegedachte Nederlandse hoge en spaarzaam zelden verleende Michiel de Ruyter-medaille (*) penning hebben doen verlenen aan zes man

van hun staf: drie van Mammoet en drie van Smit Internationale voor hun aandeel in de berging.

We hebben er in de volle huiskamer bij Paulette en Hans nog lang over nagepraat. Een mooie avond met dank aan Hans, de spreker en Paulette en -de andere- Hans voor de gastvrijheid.

[*] : De de Ruytermedaille is ingesteld bij Koninklijk Besluit van 23 maart 1907, bij de 300-ste verjaardag van de geboorte van onze grote zeeheld . Het Besluit noemde het toen: 'een Eereteeken voor schippers, stuurlieden en verdere leden van de bemanning van koopvaardij- en vissersschepen en andere personen die zich door verdienstelijke daden voor de Nederlandse scheepvaart hebben onderscheiden'. In de jaren zestig is verduidelijkt dat ook aan 'personen aan de wal' de penning verleend kan worden. Toekenning geschied op voordracht van de Ministerraad door het Staatshoofd. Vroeger kende men een gradatie in brons, zilver en goud. Sinds 1969 worden er alleen nog maar gouden medailles uitgereikt. De medaille is sinds 1907 rond de 200 keer verleend.

De invloed van de Stijl, van Doesburg en de Stijl in de stad

ELDERS IN DIT NUMMER besteden we aandacht aan komende activiteiten in de Aubette 1928, met grote inbreng van ons mede-lid Frank van Lamsweerde. En ook aan de mooie plannen van de Musea van Straatsburg voor activiteiten over de recente geschiedenis van Straatsburg en, in 1916, honderd jaar over 'de Stijl'. De Aubette 1928 op de place Kléber in Straatsburg zal daarbij ook weer vol in het licht komen..

Maar daar hoeven we niet op te wachten.. de Stijl is rondom ons. We herinneren ons nog de Mondriaan jurkjes van Courrèges en Yves Saint Laurent. Wielerploegen reden rond als een soort levende herinnering aan onze creatieve landgenoten.

En zo staat verder in het centrum van één van de oudste delen van Mulhouse, uit de 14e eeuw een tot nu toe vrij karakterloos gebouw dat plots een nieuw leven en een nieuw elan uitstraalt doordat het is gedecoreerd in de stijl van Mondriaan. Niet verwonderlijk dat het in de volksmond 'maison Mondrian' heet.

Het doet denken aan een woonwijk in Drachten, Friesland waar voor een blok huizen Theo van Doesburg de kleurstelling heeft verzorgd. De toenmalige bewoners vonden het maar een kakelbont geheel en hebben alles neutraler overgeverfd. Nu is het blok weer in de vroegere kleurenpracht hersteld en heet, met de naam die de bewoners er al eerder aan gegeven hadden: de Papagaaienbuurt !! En evenzo rijdt er in Straatsburg en omgeving alweer enkele maanden een bus, gespoten in de stijl van onze indertijdse tijdelijke stadgenoot Theo van Doesburg, samen met Piet Mondriaan de grondlegger van de Stijl. Maar het blijft niet beperkt tot de publieke ruimten.. de Stijl heerst ook in de keuken... maak eens een Mondriaantaart of cake. En als U deze een halve kwartslag verschuift hebt U een van Doesburg taart/cake: Mondriaan zwoer bij horizontale van Doesburg daarentegen voegde ook diagonalen toe, want dat, zo stelde hij, dat voegt dynamiek toe. Er zijn overigens ook stemmen die zijn voorkeur voor de diagonaal toeschreven

aan zijn nogal dwarse karakter.

Zie elders in dit nummer het uitdagende en uitnodigende recept van ons medelid Elena Malagoni voor een Mondriaan-taart. Het is even werken maar dan hebt u ook iets. En verder straalt een simpele fiets al de blijvende betekenis van 'de Stijl' uit.

Uw schrijver van dit stukje mocht een paar jaar geleden eens een discussie hebben met de toenmalige directeur van de Musea van Straatsburg. De laatste waagde het te stellen dat Theo van Doesburg een groter artiest was dan Rembrandt. Blasfemie ! dacht ik toen.

Maar, het is als met de centrale stelling in het prachtige boek van Milan Kundera, 'de ondraaglijke lichtheid van het bestaan' : je kan situaties altijd van minstens twee kanten bekijken.

Dat wil zeggen, Rembrandt was de betere schilder maar daarentegen is de invloed van Van Doesburg op de vormgeving van de samenleving in design en architectuur weer groter.

En zie dit stukje ook eens als aanmoediging om de sfeer van de Aubette 1928 op je te laten inwerken. U wordt er gastvrij ontvangen door de suppooste Marie Fernandez en haar collega's en er is een audioguide beschikbaar met naast de drie gebruikelijke talen ook het Nederlands. De toegang en de audioguide zijn gratis. Openingstijden: woensdag t/m zaterdag van 14-18.00 uur.'

In een volgende Rommelpot gaan we wat dieper in op deze Aubette '28.

Gâteau Mondriaan ↑
résultat de la recette de page 7 →

Gâteau Mondriaan

Rien n'est aussi éphémère et pourtant pérenne que l'art. Parfois une tendance artistique ne vit qu'un moment, parfois elle arrive à surmonter l'épreuve du temps et à laisser une empreinte indélébile. De toute évidence, c'est le cas du « Style » (de Stijl) de Mondriaan et Van Doesburg, qui continue d'imprégner la vie de tous les jours dans les déclinaisons de design les plus diverses. Le chef-d'œuvre est là quand la ligne et la couleur abandonnent la toile et la dimension visuelle pour investir les autres sens. En voici un exemple, inspiré d'une création de Caitlin Freeman, chef pâtissière au musée d'art moderne de San Francisco. À défaut de pouvoir consulter sa recette originale, qui figure dans le livre « Modern Art Desserts: From Mondrian Cake to Matisse Parfait », celle-ci permet néanmoins d'obtenir une version tout à fait acceptable. Pour la réaliser, il vous faudra cependant vous munir d'énormément de patience et d'amour et d'un peu de matériel.

À vos fourneaux et courage !

Ingrédients :

Pour les gâteaux de base : 8 œufs, 480g beurre ramolli, voire fondu [moitié beurre doux, moitié beurre salé], 480g sucre, 480g farine, colorant alimentaire jaune, rouge, bleu ; arôme vanille [ou autre arôme au choix, par exemple citron, amande ou rhum ; ni zeste ni graines qui pourraient affecter couleur ou texture du gâteau !].

Pour l'assemblage : 400g chocolat noir, 100ml crème liquide.

Préparation :

Préchauffer le four à 180°C.

Préparer trois verres [pour les blancs (répartis ainsi : deux dans un verre et un dans chaque verre restant), un grand bol pour les jaunes d'œufs et grand bol de réserve.

Fouetter les quatre jaunes d'œufs avec 240g de sucre jusqu'à ce que le mélange blanchisse.

Ajouter 240g de beurre (voir dessus) et 240g de farine, ainsi que l'arôme. Mélanger.

Mettre la moitié de cette préparation dans un autre bol.

Dans une première moitié de préparation, ajouter le colorant bleu et deux blancs d'œufs montés en neige et les incorporer

délicatement

La pâte doit être bien colorée, attention au dosage !

Diviser en deux le reste de la préparation (chacune représentant un quart de la préparation initiale). Dans l'une, ajouter le colorant jaune et un blanc monté en neige ; dans l'autre, le colorant rouge et le dernier blanc monté en neige. Attention, il faut beaucoup de jaune pour que la couleur soit bien nette par rapport à la couleur naturelle de la pâte. Vous pouvez aussi rajouter du colorant dans les blancs d'œuf.

Dans un moule à cake en silicone (si vous utilisez un moule normal, il faudra le beurrer et fariner, voire chemiser avec du papier sulfurisé), répartir les pâtes jaune et rouge sans les mélanger, comme ça :

Dans un autre moule, mettre la pâte bleue.

Cuire au four 45 minutes à 180° (testez avec un cure-dents : il doit ressortir sec).

Entretemps, faites un autre gâteau « neutre » : quatre jaunes d'œufs mélangés avec 240g de sucre, 240g de beurre ramolli ou fondu et 240g de farine, arôme au choix et blancs montés en neige ferme.

Faire cuire dans un seul moule, 45 minutes à 180°

NB : si vous avez trois moules, vous pouvez tout faire cuire en même temps. Vous pouvez par exemple utiliser des moules jetables en aluminium ou en carton spécial cuisson (ou emprunter des moules à vos amis et voisins !). Sinon, si vous n'avez qu'un moule, vous pouvez aussi choisir de faire quatre gâteaux de quatre œufs chacun, l'un bleu, l'autre jaune, l'autre rouge et enfin « nature », cela rendra beaucoup plus facile la partie de « découpage », mais vous aurez aussi beaucoup plus de restes.

Assemblage :

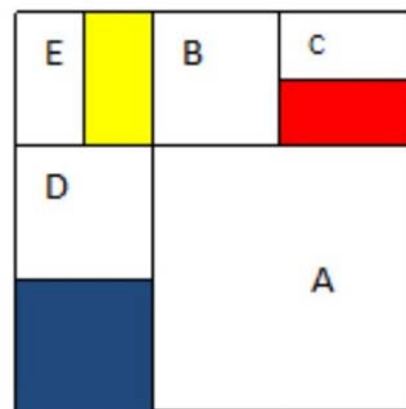
Une fois que les gâteaux sont bien refroidis, les démouler avec précaution et découper délicatement la croûte avec un couteau à pain.

Découper soigneusement et bien droit les gâteaux de façon à obtenir des parallélogrammes de la longueur du moule

à ces dimensions:

- Jaune : 1 x 2cm
- Rouge : 1 x 2cm
- Bleu : 2 x 2cm
- Nature : 4 x 4cm
- Nature : 2 x 2cm (deux fois)
- Nature : 1 x 2cm (deux fois)

(Ne jetez pas les restes, vous pourrez les manger tels quels ou les utiliser

comme base par exemple pour un tiramisu multicolore).

Faire fondre le chocolat au bain marie et ajouter - hors du feu - la crème fluide froide tout en mélangeant vivement. Cette ganache servira pour unir les différentes parties du gâteau et formera les lignes foncées lorsque le gâteau est tranché.

Recouvrir de chocolat deux côtés adjacents de la partie de gâteau neutre « A », la partie rouge, la partie « B » et « C » et les assembler suivant le dessin ci-dessus. Répéter pour la partie bleue et la partie D et les assembler. Enfin, tartiner et assembler la partie jaune et la partie « E ». Faites attention à tartiner les parties de façon uniforme, au millimètre près, surtout pour les côtés qui resteront à l'intérieur du gâteau. Pour finir, lisser la partie extérieure du gâteau et laisser au frigo au moins deux heures.

Lorsque vous couperez le gâteau, vous obtiendrez de belles tranches, « à la Mondrian »... et si vous le mettez de travers, vous pourrez toujours dire que c'est un gâteau « à la Van Doesburg » ! PS : comme vous pouvez le voir sur la photo, le schéma de couleurs n'a pas été parfaitement respecté, c'est parce que j'avais épuisé ma dose de patience (j'avais dit qu'il en fallait beaucoup ?). Dans ces cas, si le résultat n'est pas assez esthétique à vos yeux, vous n'avez qu'à les fermer et déguster les yeux fermés !

Bon appétit !!

Fietstocht Straatsburg – Ulm- Straatsburg

DE KLASSIEKE FIETSTOCHT
**Straatsburg-Ulm-
Straatsburg**,
donderdag 8 mei 2014.

Het werd weer een prachtige fietsdag. Het breed geschakeerde internationale deelnemersveld bestond uit 25 traplustigen die vanaf het Palais de l'Europe de tocht naar de tapperij/uitspanning in Ulm aanvatten. Er werd weer gereden in vele categoriën... vanaf negen jaar tot in de zeventig, van deelnemers in topvorm tot de dappere Paulette de Jonge, pas hersteld van een zware val in de Oostenrijkse sneeuw en nu al weer 50 kilometer in deze zomersport. Grand chapeau bas. We merkten ook de eerste elektrische fiets op, alleen maar leuk voor de variatie... we rekenen volgend jaar in elk geval ook op een ligfiets en tandem, om het materiële spectrum te verbreden.

Als bovenvermeld: er werd gereden, niet gestreden... wel zo gezellig en ook passend bij het karakter van deze dag die in Frankrijk de terugkeer van de vrede markeert. En dat met een aangename wind mee.

Altijd weer apart om van het op deze feestdag stille Frankrijk, waar vrijwel alles gesloten is en met zijn vele straten, avenues en pleinen 'de la libération' te komen in het buurland waar het 'business as usual' is en, eigenlijk vreemd, nergens een bevrijdingsstraat is te vinden.

Het gezelschap maakte een traditionele tussenstop bij de nu 87 jarige oude Polizeimeister in Kehl. We werden door de krasse

baas als steeds hartelijk ontvangen met ook in de ochtend al versterkende dranken en mooie bretzels. Hans de Jonge overhandigde hem als dank een mooie fles zonnescijn, die hij op hoger gezag overigens nog maar spaarzaam mag aanspreken. Dat hij nog steeds gewaardeerd wordt bij zijn vroegere Duitse en Franse collega's blijkt wel uit de fles met persoonlijk etiket, vervaardigd voor zijn 85e verjaardag.

Verder ging het: in een kleurig lang lint reed het aangenaam koutend gezelschap naar het Duitse land. Een prachtig gebied, vlak, fraai gedecoreerd met een breed scala aan fruitbomen. Er is -op de terugweg- dan ook nog veel fruit ingeslagen, vooral de nu in grote hoeveelheden beschikbare heerlijke aardbeien.

Alleen vlak voor Ulm zit een kleine klim die we meer als een aangename afwisseling dan een obstakel mogen zien.

En in de Ulmse uitspanning was met de met enig tijdsverschil binnen vallende deelnemers prima rekening gehouden... voldoende capaciteit om ons te bergen en een gebruikelijk adequate bediening.

Aldus gesterkt verbaasde het dus niet dat de terugweg ook zonder grote problemen is afgelegd waarbij natuurlijk hielp dat de wind in een coöperatieve bui nog half gedraaid was waardoor de deelnemers er weinig last van hadden.

En, de bui van de wind was de enige, want het is de hele dag ook nog droog gebleven... alle... volgend jaar weer !!

BIJ PRACHTIG WEER heeft ons Verenigings-lid Anke Vrijs, gediplomeerde gids van de Straatsburgse VVV een select gezelschap meegenomen op een boeiende tocht door Straatsburg. Anke heeft in vogelvlucht 2000 jaar geschiedenis doorgenomen aan de hand van allerlei tastbare getuigen, van de Romeinse tijd tot en met contemporaine kunst.

Een enkele greep uit de vele zaken waarvoor Anke onze aandacht vroeg: We werden gewezen op de nog zichtbare contouren van het Romeinse castellum in het centrum.. in restaurant le Tir Bouchon zijn ondergronds nog Romeinse bouwresten te zien. We leerden dat de place Broglie in oude tijden de stadsgrens was en dat het plein al sinds oudsher marktplaats is.

Bij de kathedraal, waarvoor in 1015 de eerste steen is gelegd en die volgend jaar dus een kroonjaar beleeft, zagen we de overwinning van het Christendom op het Jodendom uitgebeeld in beelden waarvan we de betekenis en de bedoeling tegenwoordig overigens niet meer zouden onderschrijven.

En we troffen op een muur de maat voor de maximale uitbouw van huizen vanaf de eerste verdieping: een logische maatregel om 'dichtgroeien' van een straat en het overslaan van een eventuele brand te voorkomen.

En passant wist één van de deelnemers nog te vermelden dat het sterrenrestaurant 'le Crocodile' zijn naam ontleent aan het feit dat de in 1800 in Egypte door een moslimfundamentalist vermoorde Elzassische generaal Kléber in bier is teruggebracht naar deze gewesten samen met zijn favoriete trofee.. een krokodil.

Een deel van het aandachtige gehoor op de place du Chateau

We zagen op een binnenplaats midden in het centrum een soort Japans huis.

Anke wees ons al wandelend op tal van architectonische bezienswaardigheden zoals een prachtig Art Nouveau pand in baksteen(zeldzaam!) uitgevoerd.

Tot ons genoegen zagen we in het voorbijgaan ook dat het indertijd opzienbarende café Schutzenberger bij de place Kléber een goede kans maakt weer te herleven na een juridische patstelling van bijna 10 jaar.

En onze kennis werd prettig verbreed door Anke's toelichting op de kunstwerken langs de diverse tramlijnen .. van humoristische cartoons en mooi grafisch werk van Alain Séchas (1) tot de gekleurde sokkels op de Avenue du Général de Gaulle waar Jean Marie Krauth (2) een beeld van onder meer Ossip Zadkine (3) op heeft laten plaatsen. En, wie heeft er bij stil gestaan dat op alle haltes van lijn B op de grond een werkend kompas is ingebracht om ons duidelijk te maken dat we wel altijd weten wat de tijd is maar niet altijd in welke richting we gaan.

Op place Gutenberg zagen we het in oude luister herstellde 'nieuwe' stadhuis, tegenwoordig Kamer van Koophandel. Het oude dat een paar honderd meter verderop stond moest in de 17e eeuw wijken voor stadsvernieuwing (straatverbreding). We groetten Gutenberg nog even, de uitvinder van de losse letter en we zagen John Ruijs even twifelen of ie zoon Tom reeds nu in de draaimolen zou laten meedraaien.

We zijn hierna een belendend restaurant binnen gestapt waar we bij de goede Elzassische spijs en drank de middag nog even prettig nabeleefden.

Anke.. zeer bedankt.. bijster boeiend en leerrijk .. voor herhaling vatbaar !

Japan in Straatsburg

Zie volgende blz. foto's van werken van Zadkine

(1) 1955, werkt en woont in Parijs, richt zich vooral op contemporaine kunst. Veel grafiek, sculpturen en door strips geïnspireerde werken.

(2) 1944, oud leraar en directeur van de Kunstacademie in Straatsburg. Hij is de ontwerper/bedenker van de kompassen op tramlijn B.

(3) 1890 (Wit Rusland)- 1967 (Parijs). Vooraanstaand vertegenwoordiger van het 'biscuit' style. Maker van onder meer het beeld 'De verwoeste stad Rotterdam'.

Anke

Tom Ruijs... jong geleerd...

↑ Gutenberg vòdr het nieuwe oude stadhuis en naast de draaimolen

de krokodil van Kléber

↑ het kompas op lijn B van de tram

Art nouveau in baksteen

Werken van Zadkine

Straatsburg
Esplanade

Rotterdam
Centrum

**Zomercocktail bij
Paulette en Hans de Jonge
Vrijdag 27 juni
vanaf 18.00 uur
31 rue Kempf
Straatsburg**

WE KUNNEN ONS gelukkig prijzen dat Paulette en Hans ook dit jaar weer bereid zijn om voor de leden van de Nederlandse Vereniging met aanhang de ambiance te creëren om ons weer ontspannen te laten bijpraten en vooruitzien met een mooi glas zonneschijn of andersoortige prettige versnapering in de hand.

Dit jaarlijkse prachtige gebaar van beiden begint de vorm aan te nemen van een echte klassieker in de activiteiten van onze Vereniging, na Sint en Koningsdag. Hopelijk treffen weer veel van onze en Hans en Paulette's vrienden elkaar bij dat zonnige (we duimen tot nu toe elk jaar met succes) en in elk geval uitermate gezellige gebeuren. Breng vooral ook alle verhalen mee! En van te voren aanmelden hoeft ook al niet... er wordt gewoon op jullie gerekend.

Tentoonstelling en bijbehorende activiteiten in voorbereiding over het tijdvak 1870-1930

ER STAAN ONS weer mooie dingen te wachten. De stad en de musea van Straatsburg ontwikkelen plannen voor een tentoonstelling en aanvullende activiteiten over de voor Straatsburg (en de Elzas) bijzonder interessante tijd van 1870-1930.

Het beslaat de Duitse periode van 1870 tot 1918 maar ook de naoorlogse tijd met daarin de strakke Franse taalaanpak en het opkomend streven naar meer autonomie voor de Elzas.

Maar er wordt natuurlijk ook aandacht gegeven aan de ontwikkelingen in de wereld van de kunst: de opkomst van dada en het futurisme en bijvoorbeeld ook de stroming van 'De Stijl' met onze landgenoten Theo van Doesburg en Piet Mondriaan als grondleggers. In 2016 is deze stroming alweer honderd jaar oud maar springlevend: zij heeft brede erkenning en navolging gevonden in de wereld van de vormgeving. Daarbij zal ook bijzondere aandacht gegeven worden

aan de wereldbekende maar de in Straatsburg wat 'place insolite' achtige Aubette 1928.

Onze zustervereniging Theo van Doesburg is met de stad en Nederlandse kenners in contact voor de ontwikkeling van bijdragende projecten uit Nederland.

Verder zal ons medelid Frank van Lamsweerde met collegaleraren van het Conservatorium een muziekavond met composities uit de 20-er 30-er jaren verzorgen in de genoemde Aubette op een nog nader te bepalen tijdstip in de loop van dit jaar of het voorjaar van 2015.

Ook komt er, eveneens op initiatief van 'Does', een cyclus van oude Nederlandse films in dezelfde Aubette, waarvoor het Filmmuseum Eye in Amsterdam intussen allerlei materiaal heeft voorgesteld. Frank heeft zich al bereid verklaard om met collega's bij die filmavonden de begeleidende muziek te verzorgen.

Geweldig! Wordt -weer- genieten !

Het Europese volkslied

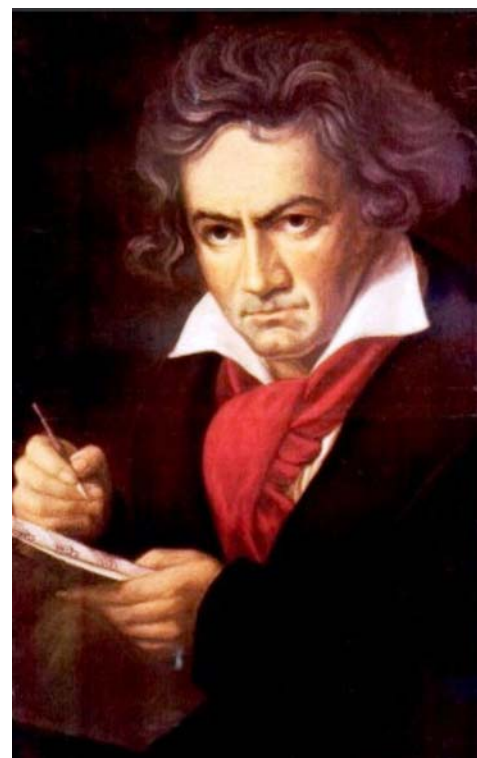
IN HET OKTOBER NUMMER van 2013 was een artikel opgenomen over de vlag en het logo van de Raad van Europa en de Europese

Unie. Op muzikaal gebied is er een soortgelijke ontwikkeling geweest:

Als Europees Volkslied (overigens zonder tekst) is op 5 mei 1972 door de Raad van Europa aangenomen de Prelude van de 'Ode an die Freude' uit de Negende Symphonie van Ludwig von Beethoven, in een arrangement van Herbert von Karajan.

De Europese Unie heeft hetzelfde gedaan, alleen later, op 29 mei 1989.

Maar anders dan de geschiedenis van het logo laat zien, was het in dit geval niet nodig voor de Raad van Europa een ander werk te kiezen.. Beethoven's werk geldt voor beide organisaties als Europees Volkslied.

WK voetbal

HET KOMT er weer aan: het Wereldkampioenschap voetbal in Brazilië, 12 juni-13 juli, Brazilië.

Voor de 32e keer wordt er weer gespeeld voor het Wereldkampioenschap.

Vanaf 1934 heeft Koning Voetbal zijn eigen tournoi. Daarvòr was het min of meer tegen de Olympische Spelen aangeplakt.

Nederland heeft het vrijwel nooit echt slecht gedaan op de tournoien..en .. 3 x 2e.. ook niet slecht.

Maar het moet er toch eens een keer ècht van komen.

Nu dan? Er valt weinig meer van te zeggen dan dat de bal rond is. Hoewel sommige wijzen de uitslag al kennen. Zo weet de president van Ghana al dat de winnaarsbeker naar Accra komt.

Louis van Gaal, de trainer van het Nederlands team is een stuk bescheidener . Hij wist een paar maanden geleden al te melden dat hij met de huidige generatie voetballers er niet op rekt ver te komen in het tournoi: realiteit of een verhullingstechniek ? Het kan best wel eens echt zo bedoeld zijn want hij staat bekend als zeer direct en voldoet daarmee ook aan het stereotiep van 'de Hollander'.

En tel daarbij nog op dat de man geregeld toont een redelijk ontwikkeld ego te bezitten.. journalisten worden nogal eens als dom gekwalificeerd of aangemoedigd terug te gaan naar hun eigen land en hem verder niet lastig te

vallen. Na het tournoi wordt ie coach van Manchester United. Niet echt verwonderlijk als je zijn prestatie lijst beziet...

Na het bekend worden van de positiewisseling typeerden de Britse kranten hem aardig met ' the Ego has landed', met een knipoog naar de titel van een eerdere politieke thriller.

Maar Nederland straks ... ongeslagen winnaar van de poule. Vergelijk dat eens met Frankrijk: twee keer moeizaam geplaatst... eerst via een handsbal van Thierry Henry waardoor er elf strijdlustige Ieren ten onrechte buiten de boot vielen. En dit keer moest Oekraïne in eigen doel schieten om de Fransen hun ticket voor Brazilië te verschaffen. Maar zie, in een recente oefenwedstrijd won Frankrijk met prachtig spel tegen een plots pover ogend Nederland.

En, op 13 juni is het direct raak: Spanje- Nederland.. de finalisten van 4 jaar geleden. Fasten your seatbelts !!

En dan komen daar ook nog een Australië en Chili achteraan als geharnaste poule-tegenstanders.

Maar, zoals hierboven al staat - gelukkig- is de bal rond.

Als Nederland verder komt dan de poulefase is het wellicht aardig, ijs, weder en vakanties dienende, om een vleug voetbal-patriottisme samen te beleven. We zullen u daarvan dan apart op de hoogte stellen.

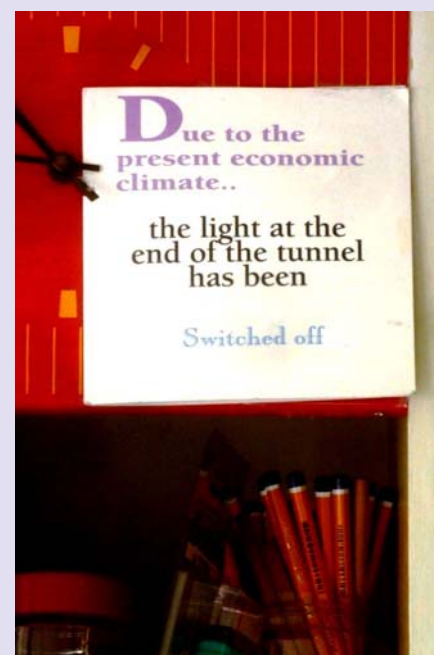
Vooralsnog houden we alle Oranje-tributen bij de hand !
"Allez les Oranges... !"

Gezegen, citaten

Dit keer niet de 'klassieke' gezegen maar een paar Ierse observaties over het leven in de huidige crisistijd.

Een en ander waargenomen tijdens een recent verblijf op het altijd groene eiland:

■ een passende variant op één van Murphy's laws.

■ en een wijze visie over wat te doen in tijden van regen (lees daarvoor in de plaats ook 'crisis').

De kathedraal ook publiekelijk met een gedicht geëerd?

KATHEDRAAL VAN STRAATSBURG: 2015... 1000 jaar ! Dat is te zeggen, duizend jaar geleden is de eerste steen voor de eerste kathedraal/kerk op de plek van het huidige imposante kerkgebouw gelegd.

Jean Hans Arp heeft in 1920 de kerk in schitterend vereeuwigd in een prachtig gedicht.

Arp is de beroemde Staatsburgse dichter, sculpteur, dadaïst die, met zijn echtgenote Sophie Tauber en onze landgenoot Theo van Doesburg ook nog vormgever van de Aubette 1928 is.

Het zou toch prachtig zijn om volgend jaar dat gedicht op één van de muren rond de kathedraal in een fresco vast te leggen.

Natuurlijk, pecunia en op welke van de zeer beschermde historische muren of zo maar op een paneau bij de kathedraal... het zou passend zijn en het historische en modern Straatsburg in zich vereeuwigen. Bij onze zusterorganisatie 'Theo van Doesburg' leven plannen om e.e.a. bij het bestuur van de Stad en de Musea aan te kaarten... cross fingers.

Brant herrijst!!

DE DNA VAN 29 MEI meldt dat het er toch echt van gaat komen: het mytische café in Straatsburg wordt helemaal gerenoveerd/ gerestaureerd en zal weer parelen !
[Zie ook Rue89strasbourg.com]

We schreven er al diverse keren over in de Rommelpot, onder andere ook over de geschiedenis in een eerder nummer dat vooral aan de 'Neustadt' was gewijd.

Het heeft sinds het als restaurant startte in 1898 met enkele onderbrekingen (autogarage, fietsenstalling) steeds een gewaardeerde horecabestemming gehad.

Het pand (nog steeds eigendom van Kronenbourg, sinds 1970) wordt geëxploiteerd door een horecagroep die o.a. ook al Kammerzell, Alsace à Table, Flo, Max, le Clou, Bourse en café Broglie exploiteert.

En het wordt serieus aangepakt, en, naar verluid wordt er ook niet op een cent gekeken. ER wordt ook historisch kleurenonderzoek gedaan aan de wanden en het plafond. Deels zullen de diverse perioden op een plek aan het plafond te herkennen zijn.

In elk geval.. het moet een café blijven voor iedereen (wat hopelijk ook uit de facturering zal blijken), met een wat bredere keukenkeus, 'sans dénaturer les lieux'.

Het ligt in de bedoeling om in de herfst de deuren weer open te doen. We hopen het van harte !!

Tip voor een uitje in de regio

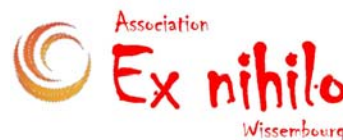
OP 4, 5, 6, 8, 10, 11 EN 12 JULI, om 21 uur (duur circa 1.45 uur), wordt in Wissembourg door de vereniging Ex-Nihilo weer een toneelvoorstelling georganiseerd, waarbij het publiek bij een rondgang door de stad allerlei interessante architecturale en historische ontdekkingen doet. Dit jaar komt de periode 1870 – 1918 in de schijnwerpers en zijn in de intrige ware plaatselijke gebeurtenissen verweven. Twee van onze medeleden, Joke Langerijs en Antoine Michon, nemen actief deel aan de organisatie en de uitvoering van het gebeuren.

Gezien de grote belangstelling, is het aangeraden is plaatsen tevoren te reserveren:

Relais culturel : info@relais-culturel-wissembourg.fr / tel: 03 88 94 11 13 of

Office de tourisme : info@ot-wissembourg.fr / tel : 03 88 94 18 82

Tarieven: volwassenen 6 euro p/p ; kinderen 4 euro p/p

colofon

BESTUUR

Voorzitter
JOHN RUIJS
rommelpot@free.fr
09.52.246.246 / 06.52.520.500
18 rue de Beblenheim
67100 Strasbourg
Vice-voorzitters
HANS DE JONGE
31 rue Kempf
67000 Strasbourg
hans@dejonge.org
03.88.31.60.25 / 06.12.52.54.92
GERARD DE BOER
18 av. Général de Gaulle
67000 Strasbourg
03.88.31.78.52 / 06.45.67.00.81

Secretaris
GERARD DE BOER
secretaris a.i.
deboergerard@hotmail.com
06.45.67.00.81

Penningmeester
HANS DE BRUIN
hansdebruin@free.fr
03.88.41.99.15 / 06.24.24.55.86
279 route de la Wantzenau
67000 Strasbourg
IBAN: FR76 3008 7330 0200
0118 0790 118
BIC: CMCIFRPP

Assessoren
ADRIE ALVERS
adrie@comcraftfr.com
03.88.10.18.30
FRANK VAN LAMSWEERDE
frank.vl@wanadoo.fr
09.54.22.24.46 / 06.83.26.72.73
MONIQUE MIDDELHOEK
moniquesdesportes@hotmail.com
03.88.71.81.51 / 06.85.90.14.76
PAUL DE CONINCK
pauldeconinck@evc.net
03.88.33.24.99 / 06.08.54.31.48
PAULIEN SCHARFF
pscharff@free.fr
09.50.36.02.46 / 06.24.02.41.73

REDACTIE

GERARD DE BOER
deboergerard@hotmail.com
06.45.67.00.81
HANS DE JONGE
hans@dejonge.org
06.12.52.54.92
JOHN RUIJS
rommelpot@free.fr
06.52.520.500

NVSO is aangesloten bij de
Federatie van de Nederlandse
verenigingen in Frankrijk

VORMGEVING

ANTOINE MICHON

WEBSITE

BART KOOSTRA
www.nvso.fr

Lidmaatschap van de Vereniging: per kalenderjaar 20 euro per kalenderjaar voor alleengaanden en 30 euro voor gezinnen/ partnerships. Lidmaatschapsgeld te betalen bij de aanvang van het nieuwe jaar.

NVSO Registre de Associations: Tribunal d'Instance de Schiltigheim Volume 16 - n° 772 Banque: CIC Schiltigheim 30087 33002 00011807901 18